

hold, som de fleste her i Landet, og Befo-
 stningen for dem, ved at sætte deres Børn hos
 Fremmede, bliver altsaa meget større, end den
 for saamange Andre vilde blive, ligesom der
 aldeles ikke kan være nogen Sammenligning
 med, hvad det vilde koste dem at sætte deres
 Børn i en fremmed Skole fremfor hvad det
 koster dem at sætte dem i Rønne Skole. Der
 er tillige yttret, at det var at befrygte, at
 det vilde skade den reale Underviisning,
 som er bestemt at skulle afsluttes med Clever-
 nes 15de Aar, dersom der for de studerende
 Clevers Skyld skulde oprettes en Klasse alene
 for dem. Dette forekommer mig dog ikke at
 være ganske indlysende; thi jeg indseer ikke,
 hvorfor det kunde skade den reale Under-
 viisning. Det forekommer mig endog saa, at det
 snarere maatte kunne gavne den reale Under-
 viisning, at der blev en Klasse, hvori de stu-
 derende Clever fik en særskilt Underviisning i
 de lærde Fag, og derved kunde indhente, hvad
 der netop paa Grund af, at den reale Under-
 viisning er Hovedsagen i de øvrige Classer,
 var forsvunt.

Hvad det andet Vædringsforslag angaaer,
 som jeg tillige har været med at stille, da slut-
 ter det sig ganske til det første; det er stillet
 for at undgaae, at Regjeringen skal komme i
 den Forlegenhed, ved en ny Lov at maatte ansætte
 en Adjunct til, hvis han skulde behøves, og der
 er vistnok intet Spørgsmaal om, at det snart
 vil vise sig, at 5 Adjuncter vilde være util-
 frækkelige; Erfaringen viser det allerede i dette
 Dieblif. Der er nu ved Rønne lærde Skole,
 som har 5 Classer, ansat 6 Adjuncter foruden
 Rectoren; af Adjuncterne er den ene Overlæ-
 rer; men jeg veed, at de have megen Banse-
 lighed ved at kunne meddele Underviisningen
 saa fuldstændigt og saa godt, som ønskeligt
 var, naagtet Skolen er i Besiddelse af meget
 dygtige Lærerkrafter, fordi det paa Bornholm,
 hvis Timelærerunderviisningen ikke skulde ind-
 strænke sig alene til Sang, Gymnastik, Teg-
 ning, Skrivning osv., vil være meget vanske-
 ligt at erholde gode Timelærere. Skulde alt-
 saa disse tages herfra, vil det blive en Be-
 kofning, der vil overstige, hvad Gagen vilde
 udgjøre for een Adjunct. Saaledes som Sa-
 gen fra Begyndelsen stillede sig for mig, antog

jeg, at det ikke vilde være nødvendigt at an-
 sætte en Overlærer, og, naar man da bespa-
 rede Overlærers Gage, vilde man kunne an-
 sætte 2 Adjuncter; det er et Forslag, som den
 nuværende Rector ved Skolen har gjort. Der
 er vel derimod af den høitærede Cultusminister
 blevet erindret, at, da der med den reale Un-
 derviisning vil være forbunden en betydelig
 Underviisning i de lærde Fag, er det nødven-
 digt, at der ansættes en Overlærer, der er
 Philolog, og at Rectoren, da den reale Un-
 derviisning skal være Hovedsagen, maa være
 en realistisk dannet Mand; men jeg indseer virkelig
 ikke, hvorfor Rectoren absolut skal være en rea-
 listisk dannet Mand. Det forekommer mig, at det
 meget mere kommer an paa, at den Mand,
 som ansættes, som Skolebestyrer, har opfattet
 sin Stilling rigtigt, hvad enten han er Philolog
 eller en realistisk dannet Mand, og ogsaa her har
 Erfaring vist, at det meget godt kan lade sig
 gøre, at Skolen bestyres af en Philolog; thi
 den nuværende Rector er Philolog, og jeg har
 aldrig endnu hørt Noget klage over, at Real-
 underviisningen er bleven sat tilside for Un-
 derviisningen i de lærde Fag. Da imidlertid
 den ærede Cultusminister modsatte sig dette
 Forslag af mig, have vi bibeholdt Lovforslagets
 oprindelige Bestemmelser, at den ene af Adjunc-
 terne kunde gives Overlærers Gage og Over-
 lærers Anciennitet, idet det dog ikke er udtryk-
 kelig sagt, at der skal ansættes en Over-
 lærer.

Kirke- og Underviisningsministe-

ren: Den ærede Landstingsmand har med en
 stor Sikkerhed afgjort de Spørgsmaal, der ved-
 komme den indre Underviisning i de lærde
 Skoler og det rette Forhold mellem Classerne,
 samt hvorvidt det kan skade, at Andre optages
 eller ikke. Jeg tør ikke tillægge mig Compe-
 tence til en saadan afgjørende Dom, og jeg
 skal derfor kun tillade mig at bemærke, at,
 naar der er steet en særlig Henviisning til det
 andet Things Forhandlinger, disse da netop
 tale imod den ærede Landstingsmand. Naar
 han paaberaaber sig Udfaldet af Afstemningen
 ved den anden Behandling der af denne Sag,
 er han ubejendigt med, at den i denne Sag
 egentligt Intet havde at betyde; thi det var en
 Afstale med Udvalget, efter som Ministeriet og